

מכתב מהגה"ק אב"ד שאפראן זצ"ל בענין עירובין

ק"ו

א'

מכתב נ"ג

תורת

בעהשי"ח

[מתוך תשובה בהלכות עירובין - ה' כי תבא תשכ"ד לפ"ק]

... ונראה לי להוסיף עוד ענין, כי ידוע מדברי הגה"ק בעל בני יששכר זי"ע שהי' מקפיד מאד שבמקום שיש עירוב שלא יחמירו על עצמם שלא להשתמש בעירוב, וכן אחריו בניו ונכדיו הקדושים זי"ע, ואף במקום שלא היו חוששים לשיטת הרמב"ם בענין צורת הפתח, שלהרמב"ם אינו מועיל ביותר מעשר אמות (עי' אר"ח סי' שס"ב סעי' י') ובסתם עיירות לא הי' אפשר לחוש לזה, והי' מכניסים ומוציאים ברחוב, כי אמר הקדוש הנ"ל שאם יחמירו או יש חשש שאינו מודה בעירוב, ולכאורה קשה האיך פה קדוש ידברו כזה, הלא למשל אם הי' איזה דוירים בחצר אחת והי' מערכים בחצר בודאי אין מי שיחמיר, ואם כן הם משתמשים בעירוב, והאיך שייך לומר שאם יחמירו בענין הוצאה והכנסה מהרחוב יש לחוש שאינם מודים בעירוב.

ועלה על דעתי להסביר זה בטוב טעם בס"ד, כי הנה שלמה המלך ע"ה ובית דינו תקנו שני תקנות גדולות, עירובין ונטילת ידים, (עיין במס' שבת דף י"ד ע"ב) והנה אצל נטילת ידים לא מצינו שיש איזה רמז שצריך להקל אף שהוא רק מדרבנן, אלא אדרבא אנו מוסיפים חומרות על חומרות כידוע, ואצל עירובין אמרו חז"ל (במס' עירובין דף מ"ו ע"א) הלכה כדברי המיקל בעירוב, ובודאי כרוח קדושתם לדברים גדולים ונוראים כיוונו בזה, ואין אתנו יודע עד מה, רק אנו מאמינים באמונה שלימה שקדושת חכמת אלקי ישראל ית' ויתעלה דבר מתוך פיהם (ואצל "עירוב" ידוע האיך "חסד" בגי' ע"ב, "גבורה" בגי' רי"ו מתחברים בקדושת יסוד, והו' "עירוב" אותיות "ע"ב-רי"ו" ואולי זה כוונה אחת מכוונותיהם העמוקות הקדושות).

וזה אולי הי' כוונת הקדוש בעל בני יששכר זי"ע, כאשר גזרו הלכה כדברי המיקל בעירוב, גם בזה כוונה קדושה, ובודאי הראשונים הקדושים הי' צריכין לפרש דברי הש"ס כל אחד לפי שורש נשמתו הקדושה, אבל כאשר נפסקה הלכה אחר כך, הופיע רוח הקודש על רבותינו לפסוק כדברי המיקל, כדי לקיים מה שגזרו חז"ל הלכה כדברי המיקל, ובזה חשש הקדוש בעל בני יששכר זי"ע שלא יהי' ח"ו חולק על זה, וזה נראה לי דבר אמתי

הק' שמעון ישראל פאזען

(מספרו תורת א' ח"ד מכתב נ"ג)

וכן העיד האדמו"ר ממוזשאי שליט"א, שכאשר עשו העירוב בקרית יואל ורצו לעשות לחי בכל עשר אמות לחוש לשיטת הרמב"ם, אמר דודו כ"ק אדמו"ר הגה"ק מסאטמאר זצוק"ל שא"צ להחמיר יותר ממאז ומקדם